

0 pouti trochu zlobilo počasí *Zamyšlení*

Letošní Poběžovické pouťové slavnosti se nesly v duchu trochu nestabilního počasí, které přineslo pár víkendových přeháněk, ty však neměly příliš vliv na průběh jednotlivých kulturních, či sportovních akcí. Na tuto roční dobu pouť provázelo poměrně chladnější počasí, když se teploty občas jen nepatrně přehouply nad 20°C.

Přes tyto neovlivnitelné faktory proběhla pouť organizací bez problémů a návštěvníci jednotlivých akcí, kterých asi nebylo vzhledem k počasí úplně tolik jako

v minulých letech, se mohli dobře pobavit při sledování jejich pestré palety z kulturní a sportovní oblasti. Jako obvykle začaly letošní Poběžovické pouťové slavnosti již v pátek 15.8. v podvečer, kdy na hlavní scéně u hasičské zbrojnice zaburácel rock a metal v podání kapel DOA ROCK, TELEFON ROCK a MORUS. Ukázalo se, že tyto hudební žánry táhnou mladé i starší posluchače,

chače, kterých se před pódiem sešlo opravdu hodně a vydrželi zde v opojení své oblíbené hudby do pozdních nočních hodin.

Sobota se zpočátku nesla v duchu sportovním, neboť za OD Pivoňka startoval extrémní závod horských kol SILNÝ KAFE 2014, ve kterém bylo možno absolvovat

dvě trasy v hornatém terénu (25 km a 50 km) a po 12. hodině se očekával dobřeh Panevropského půlmaratónu 2014. Tomu na nádvoří před MKIS asistovala svojí hudební produkcí bluegrassová kapela Vysoká tráva, pak následovala country kapela Dolejšáci a večer zde zakončila romská kapela GIPSY P+D.

Obě sportovní akce se organizátorům vydařily a proběhly bez problémů a za slušné divácké návštěvy. Jen start cyklistického závodu se o hodinu opozdil, neboť organizátoři museli opravovat značení trati, které jim nějaký omezenec na několika místech zničil. Zajímavý článek najdete na: <http://www.radynebike.cz/?p=2837>. Večer pak pódium za OD Pivoňka rozezněla

hudba NOISY PIONEERS crew.

Odpoledne na hlavní scéně otevřeli Plzeňští heligonkáři a pak předali pomyslnou štafetu hudebního maratónu rockovým Doctor Victor, za jejichž bicími excelovala blondatá bubenice. Poté došlo opět ke střídání žánrů a duši dříve narozených pohladila swingová hudba v podání kapely Swing melody Ostrov. Jako balzám pro uši dříve narozených zapůsobila kapela New Age of Smokie, revivalová obdoba světoznámé skupiny

Smokie, která zahrála všechny známé hity svých velkých vzorů. Půlnoc se pak nesla ve znamení hudby kapely Agnes rock revival band, která hrála písničky českých kapel.

Z kulturního dění stojí za zmínku výstava domácího zvířectva na terase pod MěÚ Poběžovice, program v místním kině u příležitosti otevření výstavy fotografií o velkém poběžovickém divadelníkovi, autoru několika her a spisovateli Jiřím Pelikánovi. V prostoru zámku byly jako obvykle představeny výstavy fotografií a obrazů. Na louce před firmou HESTI, v průmyslové zóně, se sešli letečtí modeláři, aby svými létajícími stroji pobavili přítomné diváky. Hrály se turnaje v tenisu a ve volejbalu, dva zápasy v kopané a proběhly i dětské sportovní hry a oblíbený byl vojenský výcvik pro děti. Neděli na hlavní scéně zahájila stodská kapela V3SKA, která předala mikrofony pražské skupině 1st. Choice a zazněly melodie ve stylu neo-rocku. Dále hudební jízdu převzala další pražská kapela *dokončení na str. 2*

Už tam zase stojí. Co? Obnovená kaplička kdysi zasvěcená svatému Prokopovi, jednomu z patronů Českého království. Kde? Za kruhovým objezdem, u silnice, která spojuje Poběžovice s Otavou a s Ohnišovicemi. A proč? Na první dvě otázky byla odpověď snadná a jednoznačná. Na tu třetí je to zdánlivě složitější. I když: třeba je to tak trochu „móda“ obnovovat v české krajině drobné sakrální i jiné památky, které do ní odkaziva patřily. A pak – každá taková kaplička, každý křížek, mají za sebou i nějaký ten „obyčejný lidský“ příběh: na daném místě stalo se nějaké neštěstí nebo naopak zřizovatel takové památky chtěl vyjádřit vděčnost za záchranu svojí či některého ze svých blízkých. Tam, kde se dnes nachází kaplička svatého Prokopa, bývala kdysi křížovatka. Cestu do Otavy tu přetínala „todstrasse“ – cesta mrtvých, která spojovala už od středověku vsi Zámělčice a Šitboř. K šitbořskému kostelu totiž patřili farníci ze Zámělčice a ti také na tamějším hřbitově pohřbívali své mrtvé. Možná také, že tu kapličku (prý v roce 1830) postavili proto, aby už se kolemjdoucí pocestní nemuseli bát hned dvou strašidel: bezhlavého jezdce, či přenašeče mezníků. Ale dnes už je cesta mezi Šitboř a Zámělčici dávno zapomenuta, na strašidla také nikdo nevěří, a kaplička přece stojí. A to jako dílo, které začalo být obnovováno jen malou partou nadšenců, ale které nakonec dokázalo spojit i lidi, kteří se o dějiny či pověsti vlastně nezajímají. Avšak přece jen dokazují, že jim místo, kde žijí není tak zcela lhostejné. Svatý Prokop, který má své původní sídlo v Sázavě nad Sázavou, kde také s čertem vyoral pověstnou brázdou, ale jehož ostatky jsou uloženy v Praze, by měl jistě radost i z poběžovické kapličky. Jen by sem měl včas poslat některého ze svých ďábelských služebníků, aby ji ochránili před vandaly a nenechavci.

Marie Špačková

Výběr z usnesení 108. jednání RM Poběžovice, ze dne 21.7.2014

- ✓ RM bere na vědomí informaci o hospodaření města Poběžovice k 30.6.2014.
- ✓ RM schvaluje, na základě doporučení Hodnotící komise pro výběrové řízení na zakázku malého rozsahu - Poskytnutí investičního úvěru pro město Poběžovice na konsolidaci úvěrů, přidělení zakázky uchazeči č. 1, kterým je Komerční banka, a.s., se sídlem Na Příkopě 33 č.p. 969, 114 07 Praha 1 / Goethova 2704/1, 305 95 Plzeň.
- ✓ RM schvaluje rozpočtová opatření č. 05/2014 v předloženém znění.

Výběr z usnesení 109. jednání RM Poběžovice, ze dne 14.8.2014

- ✓ RM ukládá starostovi, zajistit provedení statického posouzení nosnosti příjezdové komunikace do Sezemína a v samotné obci.
- ✓ RM schvaluje dohodu o provedení práce s p. Adamem Březovským na údržbu veřejných prostranství (městských pozemků) v obci Sezemín.
- ✓ RM schvaluje rozpočtová opatření č. 06/2014 v předloženém znění.
- ✓ RM schvaluje Mateřské škole Poběžovice proplacení faktury firmě B4F za provedení aukce na výběr nového dodavatele zemního plynu, ve výši 47.844,68 Kč.
- ✓ RM bere na vědomí zápis z Valné hromady firmy CHVAK, a.s., Domažlice, na které byl schválen převod akcií firmy na Vodohospodářský svazek obcí Domažlicka.
- ✓ RM bere na vědomí smlouvu o zřízení věcného břemene na dobu neurčitou s firmou RWE GasNet, s.r.o., spočívající v právu zřídit a provozovat na městských pozemcích p.č. 664/52, 664/246, 664/251, 664/253, 664/266, 664/267, 664/272, 664/274, 1559/2 plynárenské zařízení a v právu vstupovat a vjíždět na služební pozemek, za jednorázovou úplatu 500.-Kč bez DPH a pověřuje starostu podpisem příslušné smlouvy.
- ✓ RM bere na vědomí protokol o výsledku průběžné kontroly v Mateřské škole Poběžovice, provedenou Krajským úřadem Plzeňského kraje, Odborem školství, mládeže a sportu, se závěrem, že nebylo zjištěno porušení obecně závazných právních předpisů.
- ✓ RM souhlasí se zřízením speciální třídy v Mateřské škole Poběžovice, ve školním roce 2014/2015, se zaměřením na logopedii, ve které budou zařazeny děti s více speciálními vzdělávacími potřebami.
- ✓ RM bere na vědomí žádost o připojení domu č.p. 342 v Krátké ulici na kanalizační síť s tím, že žádost pí. Marie Duffkové bude projednána s provozovatelem kanalizace, firmou CHVAK, a.s., Domažlice.
- ✓ RM bere na vědomí žádost pí. Marie Dvořákové, Augustinova č.p. 109, Poběžovice o opravu obrubníků a sběrných kanálů dešťové vody v Augustinově ulici, kde jí při velkém dešti teče voda přes chodník na pozemek a pověřuje starostu jednáním s firmou CHVAK, a.s., Domažlice o podání nabídky na provedení potřebných prací.
- ✓ RM bere na vědomí výpověď nájemní smlouvy č. 34516A ze strany firmy Vodafone Czech Republic, a.s., na pronájem části budovy č.p. 55 s tím, že nájemní vztah končí uplynutím tříměsíční výpovědní lhůty, tedy 31.10.2014.
- ✓ RM bere na vědomí smlouvu o výpůjčce, uzavřenou s Židovským muzeem v Praze, na zapůjčení 20 banerů výstavy „Neztratit víru v člověka... Protektorát očima dětí“, a pověřuje starostu jejím podpisem.
- ✓ RM doporučuje ZM schválit záměr města prodat část pozemku p.č. 939 dle PK o výměře 220 m2, a ukládá starostovi předložit žádost k projednání v ZM.

dokončení ze str.1.

Dirty Blondes se svým punk-rock 'n' rollem. Následovala plzeňská kapela Palice, která se prezentovala klasickým rockem a pak už nastoupili AC/DC Bon Scott memorial, neboli revivalová kapela AC/DC, která přilákala hodně posluchačů stejně jako následující A Tribute to RAMMSTEIN, tedy revivalová kapela skupiny RAMMSTEIN, se svým metalem.

Nádvoří před MKIS patřilo již tradičně starším ročníkům protože se zde vystřídaly dechovky Chodovarka a Domažličanka. Na poslední chvíli odřekla účast německá kapela Grenzland-Blaskapelle Dietersdorf, za kterou se podařilo narychlo zajistit náhradu v podobě kraslické kapely Horalka.

V ranních hodinách se mohli návštěvníci pouti a místní občané zúčastnit mše svaté v místním

kostele Nanebevzetí Panny Marie nebo si jít zaportovat na volejbalové hřiště.

Letošní Poběžovické pouťové slavnosti se, jak už bývá dobrou tradicí organizačně opět vydařily. Svoji pestrostí programu, hudebních žánrů a kulturního, či sportovního vyžití jistě uspokojily velkou většinu jejich návštěvníků, kterých sice bylo v porovnání s loňským rokem o trochu méně, ale na tom mělo svůj podíl i nestabilní a poměrně

chladnější počasí, které jim nadělilo nějakou tu drobnou spršku.

Nám, spokojeným návštěvníkům nezbyvá, než se těšit na příští rok, abychom mohli opět týden po Chodských slavnostech vyrazit do šumu tady u nás.

Vok

I o pouti se naši ničemové...

Pokud by v dnešní době přebujelého vandalizmu proběhly pouťové slavnosti bez jakýchkoli problémů, mohli bychom to považovat za malý zárak. Ten se ale v Poběžovicích nekonal, protože se jako obvykle našlo několik ničemů, kteří o sobě dali vědět. Město Poběžovice muselo uklízet převrácený plechový kontejner na odpady a la-

vičky roznesené po zámeckém parku, ale hůře dopadli provozovatelé pouťových atrakcí. Těm někdo citelně poškodil některá jejich zařízení a způsobil jim větší škodu. Podle vyjádření p. Lagrona se s takovýmto jednáním místní „svěští“ dosud nesetkali a významně jim zneprjemnilo jejich působení na letošní poběžovické pouti.

Panorama pouťových událostí

Válečná léta 1914 - 1918 na Domažlicku

Dokončení z minulého čísla

Ceny neustále stoupaly - v červnu to byly tabákové výrobky - a souběžně byly pořádány sbírky nejrůznějšího materiálu, např. vlny a kaučuku. Spořilo se samozřejmě nejvíce v potravinách, v restauracích bylo možno dostat ke kávě nejvýše tři kostky, byly-li vůbec. Bezmasé dny se rozšířily na další dny v týdnu.

Dokonce císařské narozeniny se již neoslavovaly honosnou iluminací. Ta měla být nahrazena dobročinnými skutky vlasteneckého zaměření. Konec prázdnin znamenal i cenzurní zásah do učebnic. Byly zavedeny nové čítanky a revidovány žákovské knihovny.

Nedostatek kovů byl již tak citelný, že byly snímány i měděné krytiny z kostelů a rekvirováno liturgické cítnové náčiní v kostelích. Dál byly zabavovány měděné kotle a staženy z oběhu niklové dvacetihaléře. Rekvirovány byly první pražské zvony. Dokonce byly shromažďovány i konopné motouzy a obuv se dočkala prvních dřeváčků. V hostincích už nebyly na stolech k dispozici zápalky a na Dušičky bylo zapovězeno zapalovat na hrobech svíčky.

25. listopadu 1916 zemřel císař František Josef I. Předposlední rok války začínal chmurně, nedostatkem mléka ve městě. Spekulace s potravinovými cenami, jimž se často neúspěšně snažily úřady zabránit, patřily k nejživějším jevům válečné mizérie. Náhražky všeho druhu se rozšířily i na tabákové výrobky a byla omezena osobní železniční doprava.

Omezeno bylo osvětlení v kostelích. Ruku v ruce s nouzí materiální postupovala i bída mravní. Nedostatečná péče a výchova zasáhla

především děti a mládež, u níž úpadek morálky měl za následek trestní činnost nezletilých - krádeže i loupeže, prostituci apod.

Šetřilo se i na padlých, protože vojáci byli pohřbíváni jen v prádle - uniforma po dezinfekci byla i nadále používána.

Značný rozruch způsobila zpráva o únorové revoluci v Rusku a abdikaci cara Mikuláše II. 17. března 1917.

Velikonoce roku sedmnáctého byly bez tradičních vajček, jejichž ceny horentně stouply. Navíc byl zakázán prodej kraslic a malovaných vajec. Bylo zakázáno vystavovat i lahůdky v obchodě, aby nebyli popuzeni nemajetní.

Nouzi neušla ani nemluvnata, neboť prýžové dudlíky byly přidělovány pouze do 1 roku věku. Postižen byl rovněž chov včel. Pro nedostatek cukru vyhnulo v Čechách hladu přes zimu 1916-1917 ze 140.000 plných 80.000 včelstev.

Velmi pohnutá nálada byla v Domažlicích 10. května, když byly odváženy z města rekvirované zvony. Spekulant s potravinami, parazitující na všeobecné nouzi, tehdy známý jako keťasové, byli sice postižováni, ale jednalo se jen o jednotlivce. Byl například odsouzen Karel Šindelář z Pece za přemrštěné ce-

ny mouky a odsouzen k 700 K pokuty nebo 8 dnům vězení.

Vedle pravidelně rekvirované mouky, byla zabavována i pohanka a luštěniny. Z nouze se využíval i zelený chrást, dokonce pýr, který byl doporučován k domácímu vaření piva.

Katastrofální hospodářská situace ovšem jenom zvyšovala nebezpečí sociální a politické exploze. V Čechách byly během války umístěny maďarské posádky, mající v případě potřeby zasáhnout. Nicméně nový císař Karel svými nařízeními, zejména amnestií pro politické vězně, udělenou krátké po nastoupení na trůn, měl snahu výbušnou situaci zmírnit. Tak se například poslanec za Domažlice dr. Alois Rašín mohl vrátit z vězení a byl mu odevzdán zabavený majetek. Cenzura se poněkud zmírnila, dokonce zpráva o zahraničních legiích byla zveřejněna již bez tendenčního komentáře.

Byla nouze o všechno, jak píše Posel od Čerchova 27. července 1917. Tón tisku se překvapivě změnil, u indifferenčního psaní - již dávno bylo upuštěno od servilního provládního tónu a odsuzování odboje - se objevují články o nutnosti obnovy ústavnosti v Království českém a dokonce obrazy dr. Kra-

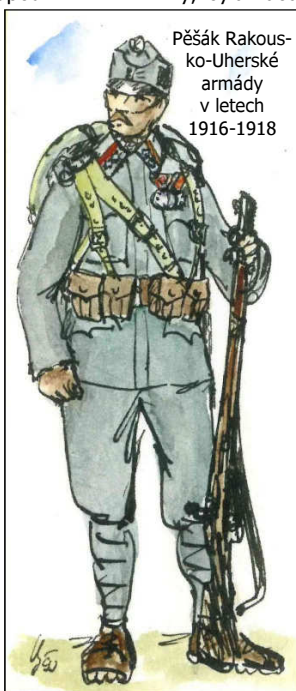
maře a dr. Rašína, nedávno ještě odsouzených. Narůstání národního uvědomění a odporu proti válce bylo velmi silné.

O to horší ovšem byla hospodářská situace. Zejména rekvize po vesnicích měly drastický průběh. V září 1917 se organizoval Sokol a narůstala konfrontační situace v národnostně smíšených oblastech, stejně jako polemika s německým, resp. maďarským tiskem. Podobně rostla touha po míru.

Vedle demoralizace a bezútěšnosti ovšem byla pozitivní činnost humanitních organizací, pomáhajících nejnuznějším, např. Českého srdce. Po říjnové revoluci šla vojenko-politická situace na východní frontě k uzavření míru. Zejména pod vlivem Německa přistoupila rakouská vláda k energičtějšímu postupu proti opozici v zázemí, především k utvrzení cenzury. Avšak radikalizace společnosti již značně postoupila, protože 22. ledna 1918 došlo v Čechách ke generální stávce. Po breštlevešském míru celkový tón tisku opět nabyl odvážné formy. Aktivizovaly se i politické strany jako národní socialisté a sociální demokraté a 1. máj se stal manifestním dnem.

Kritické, ba ironické články proti vládní politice byly v létě osmnáctého roku zcela běžné. Rašín a Klofáč - v srpnu a září - zajíždějí na Chodsko. 5. října bylo vzpomenu sv. Václava, jako patrona země a ochránce Čech. 26. října byl zveřejněn manifest českého Národního výboru a 2. listopadu četli občané Domažlicka provolání, vydané jako programový dokument již v samostatném českém státě.

PhDr. Jan Vogeltanz

Pěšák Rakousko-Uherské armády v letech 1916-1918

Také jste tam byli? Poběžovické pouťové slavnosti očima pořadatelů...

Kde? Na vzpomínkovém večeru uspořádaném u příležitosti 65. výročí existence divadelního souboru v Poběžovicích. Ten proběhl v pátek 15.8. v budově poběžovického kina. Večer nesl název Divadelní Pelikán. Předcházela mu i vernisáž výstavy, věnovaná právě zakladateli povalečného divadelního souboru, učiteli a spisovateli, Jiřímu Pelikánovi. Výstava dokumentuje především činnost Jiřího Pelikána jako divadelníka, jen okrajově připomíná jeho spisovatelskou činnost a zcela je vynechává působení Jiřího Pelikána jako učitele především českého jazyka a literatury. I když právě to by si zasloužilo zvláštní pozornosti. Protože Jiří Pelikán nebyl jen spisovatel a divadelník, ale byl především PAN UCITEL v tom nejlepší slova smyslu. Ale to by neměla být záležitost pro divadelníky, ale pro místní základní školu. A tak lze nápad nazvaný DIVADELNÍ PELIKÁN jen chválit. Výstavu uspořádala vnučka pana Jiřího Pelikána, Eva Lešková, vlastní program divadelního večera pak proběhl pod vedením paní Věry Tábořské, již patří také největší dík a která si zaslouží obdiv už proto, že dokáže pro poběžovický divadelní soubor získat vedle stálých členů i mladé

lidi. Kromě vzpomínek na činnost sboru byly součástí programu i drobné divadelní výstupy z her, které režíroval a ve kterých často i hrál právě Jiří Pelikán. Nejdojemněji zapůsobilo vystoupení manželů Otcových, kteří si kdysi zahráli v Jiráskově Lucerně. Na vzpomínkovém večeru byli přítomni i divadelníci z Horšovského Týna a Hostouně. Škoda ale, že samotných obyvatel Poběžovic zde bylo tak málo. A to, i když právě v poběžovickém souboru vystupovali za uplynulých 65 let mnozí jejich spoluobčané a v době, kdy nebyla televize a jiné náhražkové kulturní možnosti předváděli, jak se lze podílet na vytváření kultury, jak se žít do jiných postav, jak znásobit vlastní život. Je potěšitelné, že se zahájení výstavy, i divadelního večera zúčastnil i starosta, pan Hynek Říha. A to, že se vše konalo právě v budově poběžovického kina by mělo být podnětem k tomu, že by „kino“, i když už neplní svoji původní funkci, mělo být zachováno jako „kulturní dům“, který neslouží jen k promítání, ale kde se dají pořádat divadelní i jiná kulturní představení, a to i navzdory tomu, že to nepřináší primární finanční zisk.

Marie Špačková

Mnohými návštěvníky a občany jsou pouťové slavnosti brány jako dny odreagování, samozřejmosti, ale bohužel i kritiky....

Již půl roku před poutí se začíná pracovat s programem pouti a rezervují se kapely. V průběhu května a června se plánují časy vystoupení kapel a podepisují se smlouvy. Během července se objednávají pódia, sety k sezení, stany, elektrika, obvolávají se kapely, abychom se ujistili, zda vše platí a jejich vystoupení se uskuteční, kompletují se informace a vyřizuje se tisk plakátů. Také se koná mnoho informatických a koordinačních schůzek, a to s panem starostou, hasiči, technickými službami nebo v kolektivu MKIS.

Dalším důležitým bodem je propagace. S vytištěnými plakáty objíždíme všechny plakátovací plochy. Po spočtení najetých kilometrů se dostaneme přes číslo 100. Tento okruh musíme absolvovat vícekrát, neboť se najdou lidé, kteří mají strhávání plakátů jako koníček. V týdnu před poutí se doladují poslední detaily, rozděluje se peníze a stravenky pro kapely a nastává čas instalace výstav na zámku.

V letošním roce jsme pro vás připravili výstavu: „Neztratit víru v člověka“ - Protektorát očima židovských dětí, které jsme si zapůjčili z Židovského muzea z Prahy, své ob-

razy vystavoval v hradní kapli pan Jan Mathauser z Postřekova, v předsádl pan Jan Drbal z Klenčí pod Čerchovem. Své fotografie květin vystavovala slečna Eva Černá a fotografie vyletů a akcí pro seniory paní Jaroslava Sokolová. Chodbu lemovaly fotografie Andrei Teplé, která výstavu měla jako překvapení od nás - kolegyn z infocentra. Renesanční sál jsme zaplnili informacemi a fotografiemi o rodině Coudenhove - Kalergi a panely se zajímavostmi a historickými snímky o Poběžovicích.

Tímto bych chtěla všem, kteří na zámku vystavovali poděkovat, že nám své obrazy a fotografie zapůjčili a rozjasnili „nás“ milovaný zámeček.

Když nastávají tři dlouho připravované pouťové dny, kontrolujeme, zda je vše na svém místě, rozvážíme TOI TOI, čekáme na příjezd kapel, přizpůsobujeme se počasí, těšíme se z Vaší účasti a snažíme se, aby celá pouť proběhla v klidu a hladce.

Chtěla bych poděkovat jménem MKIS Poběžovice účinkujícím kapelám, všem kteří se podíleli na přípravě vernisáže a výstavy o panu Pelikánovi, Andrejce Sokolové za hlídání výstav na zámku, vedoucí Bc. Janě Podskalské, která zajistila všechny kapely a vojenský tábor a přijí-

dokončení na str. 6.

Trofeje skončily v koši

VZPOMÍNKA

Od roku 2012 se zúčastňovali čtyři bratři, kteří vždy reprezentovali poběžovické hasiče, výstupu na domažlickou věž a zapojovali se do TFA závodů. Soutěží, při kterých si člověk sáhne na dno svých sil. Závodů, za které získávali čestné ceny a diplomy.

V září 2013 tragicky zahynul tahoun těchto závodů, Mgr. Martin Rozhon MBA. Martin byl osobnost. Velice čestný a obětavý člověk, který zájmy druhých stavěl před zájmy vlastní. Na jeho počest bratři Petr, Pavel a Vladimír vymysleli a zrealizovali, za pomoci členů SDH Poběžovice, TFA závod „Železný hasič Poběžovice.“ Za zdárný průběh závodu děkujeme všem, kteří přiložili ruce a srdce při jeho organizaci a

zajištění.

Letos v červenci běželi bratři Vladimír, Pavel a Petr s těžkými srdečními záležitostmi závod „Železný hasič Díly“, ve kterém Martin v minulosti získal krásné 3. místo, a zdárně vše absolvovali.

Hřevitá slova organizátora Miloslava Mazance: „Řekne-li se hasiči Poběžovice, je to legenda, bratři Rozhonové, čest, profesionalita, krásné výkony,“ zněla veřejně do mikrofonu. Podání ruky a gratulace na závěr chlapce potěšila. Škoda, že v jejich rodině se nějak zapomíná...

Letošní Panevropský půlmaratón za bratra běželi Vladimír a Petr, ač oba ještě před startem zranění, nevzdali se, ale svorně doběhli do cíle. Moc si toho vážíme!

Místo uznání na ně však čekala krutá rána přímo do srdce. V hasičské klubovně z výstavní police zmizely jejich trofeje, čestné ceny a diplomy. Po prohledání zbrojnice zjistili, že některé byly vyhozeny u odpadkového koše. To snad dokáže jen bezcitný a bezcharakterní člověk!

Já, matka, jsem pyšná, hrdá na své syny, na všechno, co dokázali a moc jim za to děkuji.

Přeji jim mnoho štěstí na TFA závoděch ARMY RUN 2014 na Lipně a pak 6.9.2014, na nejtěžší republikové hasičské soutěži, světové TFA IRON FIREMAN v Praze, kam se dostali výběrovým řízením, a gratuluji.

Marie Rozhonová

Dne 13. srpna 2014 jsme vzpomněli šestnáctého výročí, kdy nás navždy opustil pan

Jan Duffek z Poběžovic.

Nikdy nezapomenou manželka Anna, syn Jan, a dcera Hana s rodinami.

dokončení ze str. 5. la se za námi s Barunkou podívat, statným vojákům za to, že připravili pro děti báječný „vojenský výcvik“, hasičům za zapůjčení klubovny pro kapely, Andree Teplé za velkou pomoc při konání půlmaratónu, kolegyním Jindřišce Deckerové a Kristýně Baarové, které jsou neocenitelnou součástí MKIS týmu a velké DÍKY patří Technickým službám bez kterých by se pouť nemohla konat. Omlouvám se, že nemohu jmenovat všechny, kteří se podíleli na přípravě pouťových slavností. Samozřejmě i jim patří velké díky, neboť z vlastní iniciativy, jak se říká „přiložili ruku k dílu“

*Za kolektiv MKIS Poběžovice
zástupce vedoucí
Dominika Adamcová*

A jak hodnotím pouťové slavnosti já osobně?

Program pouťových slavností byl naplněn všemi hudebními žánry i akcemi, každý si tedy přišel na své. Páteční diskotéku nám neustále kazil déšť, byla tedy výrazně znát menší návštěvnost. V sobotním dopoledni jsme všichni podporovali běžecký Pánevropský půlmaratón a musím říci, že dopolední vyhlášení mělo za poslední roky tu nejlepší atmosféru. Večer nám zpřijemnil kapely New Age of Smokie a Agnes rock. V neděli pak další kapely žánrů od ska reggae po hard rock a na nádvoří u MKIS se v průběhu dopoledne vystřídaly dechové kapely – Horalka z Kraslic, Chodovka a Domažlička. Výstavy na zámku shlédlo mnoho návštěvníků,

děkujeme za každou korunku vhozenou do dobrovolného vstupného. A vojenský tábor v parku? Ten měl skvělou atmosféru a dětem se velmi líbil.

Z pohledu nás pořadatelů a organizátorů se pouťové slavnosti povedly a i přes velkou starost, zda vše klapne jak má, jsme si ji s vámi všemi užili.

Vážení spoluobčané, zhodnoťte letošní poběžovické slavnosti a podělte se s námi o pozitivní nebo negativní hodnocení. Přispějte vašim nápadem a názorem na kapely, akce pro děti nebo pro dospělé na příští rok. Rádi se necháme inspirovat. Vždyť program pouti nemusíme tvořit jen my, ale můžete se na něm podílet i VY sami :-)

Možnosti pro vyjádření máte **do konce září** na e-mailové adrese: info@pobezovice.cz

formou SMS zpráv na tel: 730 890 861, 734 449 630,

telefonicky na čísle: 379 497 889,

přes kontaktní formulář: www.pobezovice.cz/kontakty nebo osobně v MKIS, kde vás rádi uvítáme.

Dominika Adamcová

Na hřbitově přibyla nová část kolumbária

Vzhledem k tomu, že o kolumbárium, které nechalo město postavit na místním hřbitově je velký zájem a v současnosti jsou již všechna místa obsazena, rozhodlo na jaře letošního roku vedení města, že objedná stavbu další části kolumbária, které bude mít rovněž 15 schránek a bude svou podobou totožná s částí první. V pondělí 25.8.2014 přišel zástupce provádějící firmy, p. Procházka tuto stavbu předat k užívání.

Uložení nádob s ostatky zpopelněných zesnulých do kolumbária je

pro pozůstalé finančně mnohem méně náročné (2000.- Kč na dobu 10 let) než klasické pořízení hrobového místa včetně náhrobku, ale má i svá omezení.

Uživatelé kolumbária postupně začali střechu stavby „zdobit“ zapálenými svíčkami, které stavbu nejen hyzdí, ale především ji mohou trvale poškodit. Často se stává, že se (především lacinější) svíčky při hoření roztečou a voskem znečistí žulovou desku. Ač se to zdá divné, tento vosk poškodí leštěný povrch kamene trvale a ani jeho mechanic-

kou úpravou (broušením a leštěním) se stopy po vytekání vosku nedají odstranit!

Vyzýváme proto uživatele boxů, aby používali pouze svíčky elektronické, umístěné uvnitř boxů!

Pokud dojde k poškození stavby voskem ze zapálených klasických svíček, bude náhrada vymáhána na viníkově.

Budou-li uživatelé nadále stavět klasické voskové svíčky na střechu kolumbária nebo před něj, přistoupí správce hřbitova k jejich odstranění bez náhrady. Rovněž pokládání květin před kolumbárium není pří-

pustné. Uživatelé mají uhrazen pouze prostor uvnitř boxu, který mohou využívat! Na obrázku vidíte, že svíčky na střeše a květiny před kolumbáriem nejsou ani z estetického hlediska to pravé ořečové...!

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, oznamuje svým zákazníkům, že opět prodává slepičky snáškových plemen **Lohmann hnědý, Tetra hnědá a Dominant** – černý, modrý, žlutý, kropenatý a bílý.

Stáří: 15-20 týdnů. Cena: 149 -180,- Kč/ks, dle stáří.

Neprodáváme malé kuřice, ale téměř dospělé slepičky **pouze z našeho chovu!**

Prodej se uskuteční:

V sobotu 6. září a 4. října 2014

Poběžovice - u vlakového nádraží - 18.15 hod.

Při prodeji slepiček - **výkup králíciích kožek** - cena dle poptávky.

Případné bližší informace : Po-Pá 9.00-16.00 hod.

tel. 601576270, 606550204, 728605840.

Literární klub aneb práce s knihou v terénu

Literární klub odhaloval krásu knih jak zajímavými příběhy, tak i překrásnými ilustracemi. Vybrali jsme si s dětmi knihy bajek. Nejprve jsme si vysvětlili pojem, známé bajky uvedly i děti: Vrána a liška, Liška a čap apod. Někteří odvážlivci si vyzkoušeli četbu s dějovým procítěním. Nakonec si děti uvědomily, co jim autor bajky chtěl říci a jaké poučení si z ní vezmou.

Nevynechali jsme ani historickou publikaci „Poběžovice 650 let 1359 – 2009“, kterou vydalo Občanské sdružení Dobrohost-Poběžovice v r. 2009. Vyhledávali jsme místa v Poběžovicích dle knihy a skutečnosti tzv. práce s knihou v terénu. Učili jsme se číst z mapy a poznávat různé symboly v mapách. Vše nás inspirovalo k vytvoření své originální mapy. V rámci literárního klubu jsme také zařadili

informativní seznámení s různými druhy písma - českou abecedou a pro srovnání odlišnost japonského písma - znaky. Obtížnost psaní japonských znaků si mohli děti vyzkoušet. Rovněž někteří věděli, že i ruský jazyk má jiné písmo - azbuku.

A. Tauchmannová a M. Bedyová
převzato z webu ZS Poběžovice

Plán svozu komunálního odpadu.

Poběžovice:

září: 10.9., 24.9.,

říjen: 8.10., 22.10.

Ostatní obce:

září: 9.9., 25.9.,

říjen: 7.10., 21.10.

POBĚŽOVICKO

– vydává město Poběžovice, nám. Míru 47, tel. 379 497 281, fax 379 497 211, e-mail: tajemnik@pobezovice.cz, web: <http://www.pobezovice.cz> * Redaktor: Vojtěch Kotlan * Vydavatel si vyhrazuje právo na jazykovou úpravu. Názory vydavatele se nemusí vždy shodovat s názory autorů jednotlivých příspěvků. * Tisk: Tiskárna MKS Domažlice – náklad 700 výtisků * ZDARMA *

Uzávěrka pro příjem příspěvků do příštího čísla je **22.9.2014** * Reg. číslo: **MK ČR E11530**

Obnova kaple svatého Prokopa v Poběžovicích

Ve starých Poběžovicích – v Ronšperku – byla řada drobných sakrálních staveb – křížků, božích muk, kapliček, které zdaleka neměly jen význam církevní. Byly stavěny na místech nějak významných anebo měly připomínat události, které se právě tam udály a stály za připomenutí. Upevňovaly svým způsobem vztah lidí k místu a regionu, a to je něco, co mnoha dnešním lidem zcela chybí. A jistě nemají je i jejich význam estetický – doplňovaly a zvýrazňovaly ráz ulice, křižovatky cest i krajiny jako celku. A ta je dnes, zvláště při existenci „širých lánu“, místy až nečesky prázdná. Kaple sv. Prokopa je zajímavá také svým zasvěcením. Postavena byla v oblasti osídlené tehdy převážně německým obyvatelstvem, donátorka kaple byla Němka. A přece byla kaple zasvěcena jednomu z patronů České země, který byl českým šlechticem. Byl patronem rolníků a to znamenalo asi zde, v zemědělském kraji, víc než národnost patrona.

Historie kaple

Kaple sv. Prokopa byla postavena v roce 1830 zdejší měšťankou Annou Küttnerovou u křižovatky cest z Ronšperka do Otova a ze Záměliče do Šitboře. Příčina stavby právě na tomto místě není známa, snad kromě pověstí, které se pak právě sem vázaly. Kolem roku 1900 byla kaple údajně opravována a opatřena novou střechou a omítkou. Zničená byla asi v roce 1970 vandaly, i když o jejím zániku v Poběžovicích kolují jiné pověsti.

Její podrobnější popis uvádí ing. Purghart z doby krátce poválečné: Byla to jednoduchá nízká stavba bez velkých ozdob, čtvercového půdorysu o rozměrech 3,2 x 3,2 m. Uvnitř byl jednoduchý oltářík a na něm volně postavený, hrubě malovaný obraz sv. Prokopa v opatském rouše s mitrou na hlavě, který drží dýklo na řetězu. Obraz byl rozměrů 1,2 x 0,8 m, nahoře do půlkruhu v jednoduchém rámu, malován na plátně. V bočních stěnách jsou dva malé výklenky, v nichž byly volně postaveny obrazy světců v mitrách, malované hrubě na dřevě tímž zhotovitelem, jako obraz sv. Prokopa. Vnitřek kaple byl osvětlován dvěma malými okénky.

Z historie obnovy kaple

S myšlenkou na obnovu kaple sv. Prokopa u silnice do Otova přišli J. Böhm a J. Paul již při ustavení občanského sdružení Dobrohost-Poběžovice, které si péči o drobné místní stavby vzalo za jeden z přednostních úkolů. Když se podařilo v roce 2008 realizovat obnovu křížku u hřbitova, povzbudilo to revitalizační snahy tak, že vznikly i první skutečné plány, zatím jen na papíře. Také myšlenka na využití některé z dotací, které různé instituce poskytují, se přímo nabíze-

la. Jako nejvhodnější se zdály dotace na obnovu drobných sakrálních staveb v krajině, které nabízel Krajský úřad Plzeňského kraje. V roce 2010 jsme tedy začali dávat dohromady potřebné podklady – plány, mapy, rozpočet atd. Věřte, že je těch papírů a razítek potřeba moc! A právě tady se ukázala jedna ze slabin – byl požadován také obrázek současného stavu stavby navrhované k obnově. U kaple sv. Prokopa sice máme starou fotografii, ale ze současnosti bychom mohli nabídnout jen fotku rozsáhlého krovu, které ruinu krylo, jakých je v okolí, bohužel, víc než dost. Chceme-li něco v té věci udělat, nezbyvá než odkrýt aspoň zbytek toho, co z kdysi pěkné kapličky udělal čas, přesněji řečeno „budovatelé socialismu.“ Tedy vzít pilu, sekeru, kožené rukavice, staré montérky a hlavně odvahu to pichlavé křoví zlikvidovat, pokud nám to „Životní prostředí“ dovolí. Stavební úřad našetřil nic nenamítal a tak díky relativně příznivému počasí jsme se v únoru 2011 mohli pustit do díla. Šlo to pomalu, zpočátku hůře, než jsme mysleli, „díky“ mrazivému počasí a také malému počtu zájemců o práci. Zároveň se rozplývaly naděje, že ještě v tom roce budeme moci požádat o dotaci. Žádosti se totiž podávají každoročně do konce února a v té době ještě kromě pár balvanů a krovu nebylo co fotit. Realizovat stavbu z vlastních zdrojů nebylo možné – i ten nejstřízlivější rozpočet dosahoval sto tisíc korun, pokladna občanského sdružení tehdy měla sotva desetinu této sumy a naděje na jiné zdroje žádné. Dělati jsme tedy vše s myšlenkou na budoucnost – letos odkryjeme základy, vyfotíme je a počátkem příštího roku požádáme o dotaci. A tak se také stalo. V březnu se odkryl celý prostor stavby, prokopali jsme se až k původnímu vchodu. V květnu 2011 jsme měli odkryty již všechny čtyři stěny kaple. Po odkrytí zdí jsme konstatovali, že zbytky kaple jsou v mnohem horším stavu než jsme čekali a že po jejím úplném odkrytí hrozí další destrukce zbytků zdí. Kaple měla jen velmi málo základů, nepřesahovaly nikde 20 cm pod terén. Zdi byly zdola kamenné, tmelené většinou jen hlínou, jak tehdy u takových staveb bylo obvyklé, s vápennou omítkou uvnitř a cementovou (pocházející patrně až z opravy kaple kolem roku 1900) z vnější strany. Chceme-li na těchto základech stavět, bude nutné urychleně vyztužení a stmelení zdí. V létě se vyklidil i vnitřek kaple, snad pět kubiků ruiny, hlíny, kořenů a odpadu. Zde však čekalo milé překvapení – na podlaží byla zachována původní nepoškozená barevná dlažba, podle charakteru dlaždic odhadnutá na druhou polovinu 19. století. Také některé nálezy z výkopů byly zajímavé, např. polovina

Svatý Prokop - jeden z českých zemských patronů

Prokop je historicky doložená (kdysi skutečně žijící) postava. Žil v letech asi 985 až 1053. Je považován za zakladatele benediktinského kláštera v Sázavě nad Sázavou, kde působil jako opat. Na Sázavě byla provozována slovanská bohoslužba – sv. Prokop se vyznal ve staroslovenštině. Původně byl šlechtic, před r. 1009 se rozhodl pro mnišský život. Žil asketickým životem a těžce pracoval – mýtil les, zakládal nová pole. Za svatého byl prohlášen v roce 1204. Už za jeho života k němu přicházeli pomocníci, kteří chtěli být jako on, i když se vzdal i manželky a žil v celibátu. Jeho nejstarší známé vyobrazení pochází ze 12. století. Je považován za patrona horníků a rolníků.

Podle legendy si k svojí práci při mýcení lesů a zakládání nových polí ochočil ďábla, který se ho marně pokoušel svést. Zapráhl ho do pluhu a donutil ho orat. Po jejich společné činnosti prý zbylo nedaleko Sázavy hluboké úzké údolí dodnes nazývané Čertova brázda. Vlastní jméno Prokop bylo velmi oblíbené po celá staletí a mnoho Prokopů bychom i dnes našli na nedalekém Chodsku.

Kaplička sv. Prokopa stojí na bývalé křižovatce cest. „Cesta mrtvých“ vedoucí ze Záměliče na šitbořský hřbitov tu přetínala cestu z Poběžovic do Otova. Křižovatky bývaly v pohanských dobách místem zlých duchů a často i pohřebišťem. Právě proto zde byly po nástupu křesťanství často stavěny kapličky nebo alespoň kříže.

K místu kaple se vztahují i některé pověsti: Prý tu straší bezhlavý jezdec, který prohání náhodné pocestné. Druhá pověst je o přenašeči mezníků. Kdysi se dost často stávalo, že někteří majitelé pozemků

(sedláci aj.) si tajně zvětšovali pole a přenašeli mezníky (kameny aj.). Pokud byli nenašlehaní, museli po smrti za svůj čin trpět a strašili právě nejčastěji na křižovatkách. Duch jednoho z nich prý nafuká i blízko obnovené kapličky.

Svatý Prokop zde prý ale pomohl i dvěma hříšníkům, či přesněji jedné hříšnici a jednomu rouhači. V Poběžovicích kdysi žily dvě kamarádky, které se zalekly, že se nevdaří. Pak jedna zemřela a druhá slib nedodržela. Zemřelá ji pak ve snu pronásledovala. Až se mladá paní poradila s farářem. Ten jí řekl, že se musí třikrát přijít ve svatebních šatech pomodlit do kostela k oltáři Panny Marie a pak dojít ke kapličce sv. Prokopa. Tam se setkala se zemřelou, která otiskla všech pět prstů jedné ruky do jejího kapsníku jako důkaz odpuštění. Mladá paní pak předala kapsník farářovi, který jej položil na oltář Panny Marie. Mrtvá pak přestala žít ve snech pronásledovat a došla konečně klidu.

Příběh čtvrté pověsti se měl stát už v době husitských válek. (Že by už kaplička doložená v 19. stol. měla nějakou už mnohem starší předchůdkyni?) Tato pověst vypráví, že jeden husita z Otova se dostal při svých raubířských cestách až do Neukirchenu v Bavorsku, kde v kapli šavli sekl do hlavy sochy Panny Marie. Ta začala krváčet a husita ve strachu utekl. Brzy pak zahynul v boji. Ale ani po smrti neměl klid. Pak se ve snu zjevil jedné děvečce z Postřekova a prosil ji, ať se za něho pomodlí v rodném kraji, v kapli sv. Prokopa. Tato pak modlitbou a pokáním jeho ubohou duší vysvobodila.

Marie Špačková

porcelánové sošky Krista z původního vybavení kaple i další nálezy, které by stály za zachování. Přes léto jsme však okolí základů raději nechali zarůst býlím z obav, aby si někdo z místních stavebníků zde neudělal „kamenolom“ na základy svého domu nebo garáže. Kaple měla stěny silné 50-60 cm a pěkných kamenů zde tedy bylo dost. V Poběžovicích se musí, bohužel, počítat se vším! Tak odkryté zbytky kaple i s hromadami kamenů a cihel přežily do jara 2012. Díky trvale vedené detailní fotodokumentaci jsme počátkem roku 2012 žádost o dotaci z titulu „Obnova historického stavebního fondu... a staveb drobné architektury na území Plzeňského kraje“ mohli řádně doložit. Současně jsme využili bourání zdejšího starého kláštera a očistili jsme si aspoň tři palety cihel z této stavby. Sotva to pak umožnilo počasí, začalo se na kapličce dít kutat. Bylo třeba udělat kolem potřebný manipulační prostor a stavbu již přestat skrývat. V dubnu došlo na vymýcení a spálení většiny krovu a zbytky kapličky se ukázaly „v plné kráse“. A hned jsme museli začít se zpevňováním a dostav-

bou odkrytých zdí, aby se zbytky kaple přestaly dále rozpadat. Nakoupili jsme tedy ze skromných prostředků cement a betonovou směs. V květnu 2011 došlo k vyspravení základů, zásadně původním materiálem, hlavně kameny, a také zbytky původních cihel, starých nejmenší 150 let. Byly ještě fortelné, ručně dělané, trochu jiného formátu než ty dnešní stroje a jak ještě většina z nich držela! Do konce května tak byl zpracován skoro veškerý zdejší stavební materiál, výška stěn dosáhla skoro 1,40 m. Více materiálu zde nezbylo (vyšší části zdí z cihel údajně posloužily v 60. letech na stavbu jedné místní garáže). Právě v té době však přišlo rozhodnutí z Krajského úřadu, že letos dotaci nedostaneme. Nezbylo, než stavbu zatím zakonzervovat v dosažené rovině betonovou vrstvou a počkat do příštího roku.

V roce 2013 jsme žádost o dotaci ze stejného fondu Krajského úřadu zopakovali, bohužel, se stejným výsledkem. Stavba stála, jen jako symbolicky na svátek sv. Prokopa 4. července zde byly pracovníky Poběžovických technických služeb provedeny menší terénní úpravy okolí. Když

to nešlo u Krajského úřadu, zkusili jsme v létě 2013 požádat o dotaci z fondu Občanského fóra „Opomíjené památky.“ V říjnu jsme však i odtud dostali stejně nepříznivou zprávu.

Jako občanské sdružení jsme byli rozhodnutí zkusit žádost o dotaci z „krajských peněz“ ještě jednou v roce 2014, asi naposledy. A tak letos v únoru začalo opět shromažďování papírů a razítek. Osud však rozhodl jinak. V polovině února mne lékaři poslali na vyšetření se srdcem do plzeňské nemocnice, tam pak následovala operace, 4x bypass, přes měsíc rekonvalescence a další měsíce omezení fyzické činnosti. Prostě na kapličku jsem mohl zapomenout. Naštěstí se celé záležitosti ujal skutečný vlastník stavby, město Poběžovice, který má nesporně větší možnosti a letos již i volnější ruce ve financování. Orgány města tedy na jaře rozhodly o převzetí stavby s tím, že město svými prostředky a pracovníky zajistí zednické práce a úpravu okolí, občanské sdružení potom

krov a střechu, dveře s mříží a vnitřní vybavení. Počátkem června pak začala stavba postupovat ve větším stylu a rychlejším tempem. Pod vedením zednického mistra Jaroslava Bendy rychle vyrostly cihlové zdi (z cihel z bývalého kláštera i od několika štědrých dárců). Již 23. června bylo možné začít s omítkami, které byly dokončeny počátkem července. Mistra Bendu je zde nutné zvlášť ocenit za perfektní provedení všech jemu svěřených prací! Současně se zajišťovalo i vše další potřebné – u firmy ZAKO vznikla konstrukce krovu a následně pak zastřešení, truhlář p. Horešovský v Novém Kramolíně zhotovil vchodové dveře, v dílnách JEZLu u p. Buchbergera ukovali ochrannou mříž pro vchod, z dílny p. Chvala pochází kříž na vrchol kaple.

V době psaní těchto řádků ještě není dílo u konce.

Chybí menší dodělávky na vlastní stavbě, např. impregnace a obléžení stěn, vnitřní vybavení kaple, úprava okolí a přístupu ke

kapli. Ne vše se asi podaří letos (např. kolem kapličky by byl pěkný trávník s lavičkou k odpočinku). Na závěr bychom chtěli kapli také řádně vysvětit a na toto vysvěcení pozvat nejen občany Poběžovic.

Předběžně s tím počítáme v předvečer státního svátku a svátku sv. Václava – v sobotu 27. září 2014 odpoledne.

A co na závěr ?

Zde nelze opominout „finanční zázemí“. Až do května 2014 byly práce financovány jen z pokladny občanského sdružení Dobrohost-Poběžovice a pocházely z příspěvků i činnosti členů OS (přednášky, publikace apod.) i několika darů (dotací), z nichž největší část byla od města Poběžovice (příspěvky na činnost OS). V letošním roce pak několik dárců (osoby i firmy) přispělo přímo na dostavbu kaple sv. Prokopa. Jsou to (v abecedním pořadí):

* Autodoprava Karel Brejcha, Poběžovice,

* Domácí péče Domažlice, spol. s r.o., Domažlice,
* Lazce-GIS, spol. s r.o., Horšovský Týn

* Miroslava Lukášková, Domažlice,

* MUDr. Radmila Pflugová-Růžicková, Domažlice,
* TT Auto Tomáš Jirout, Domažlice.

Dále materiálně (darem cihel na dostavbu) přispěli pan Alfréd Maier (Pila Poběžovice) a Václav Podestát (Otov).

Všem dárcům a podporovatelům obnovy kaple upřímně jménem občanského sdružení děkuji. Dík patří i všem podporovatelům činnosti občanského sdružení. Zvláštní poděkování patří pak starostovi a zastupitelům města Poběžovice, které převzalo štafetu obnovy kaple sv. Prokopa ve finále a pracovníkům Poběžovických technických služeb, kteří dostavbu realizovali.

*Za občanské sdružení
Dobrohost-Poběžovice
RNDr. Karel Špaček*

Takto vypadala kaple sv. Prokopa asi v roce 1960, pak ale byla zbořena a její znovuvzkříšení díky OS Dobrohost-Poběžovice je zachyceno na dalších fotografiích.

Koncem ledna 2011 zde bylo jen křoví...

V něm byly tyto zbytky kaple.

Po odstranění náletů a zeminy zbyla hromada.

V květnu 2012 bylo opravené základní zdivo.

Na jaře 2014 byly vyzděny cihlové zdi.

Dále byla stavba opatřena omítkou.

Na závěr zhotovila firma Střechy ZAKO, Poběžovice krov a položila na něj tašky. Vztýčením kříže a výrobou dveří s mříží byla stavba zhruba dokončena v létě 2014.

